Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/50/EU,**

annettu 22 päivänä lokakuuta 2013,

säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 294, 6.11.2013, s. 13)

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 14, 18.1.2014, s. 35 (2013/50/EU)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/50/EU,

annettu 22 päivänä lokakuuta 2013,

säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ([4]) 33 artiklan mukaan komission oli laadittava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisen direktiivin toiminnasta kertomus, johon sisältyy arvio kyseisen direktiivin 30 artiklan 4 kohdan mukaisen nykyisiä velkapapereita koskevan poikkeuksen päättämisestä 10 vuoden ajanjakson jälkeen ja kyseisen direktiivin toiminnan mahdollisista vaikutuksista Euroopan rahoitusmarkkinoihin.

([1]) EUVL C 93, 30.3.2012, s. 2.
([2]) EUVL C 143, 22.5.2012, s. 78.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. kesäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 17. lokakuuta 2013.
([4]) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

▼B

(2) Toukokuun 27 päivänä 2010 komissio antoi direktiivin 2004/109/EY toiminnasta kertomuksen, jossa tuotiin esille osa-alueita, joilla direktiivillä luotua järjestelmää voitaisiin kehittää. Kertomuksessa osoitetaan erityisesti tarve yksinkertaistaa eräiden liikkeeseenlaskijoiden velvoitteita, jotta säännellyistä markkinoista tulisi entistä vetovoimaisemmat pääomaa hankkiville unionin pienille ja keskisuurille liikkeeseenlaskijoille. Lisäksi nykyisen avoimuusjärjestelmän toimivuutta on parannettava erityisesti yhtiöiden omistusten julkisuuden näkökulmasta.

(3) Lisäksi 13 päivänä huhtikuuta 2011 antamassaan tiedonannossa ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti: 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi – Yhdessä uuteen kasvuun” komissio mainitsi tarpeen muuttaa direktiiviä 2004/109/EY siten, että pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sovellettavat velvoitteet muutetaan oikeasuhteisemmiksi heikentämättä kuitenkaan sijoittajansuojan tasoa.

(4) Komission kertomuksen ja komission tiedonannon mukaan olisi syytä vähentää pienille ja keskisuurille liikkeeseenlaskijoille koituvaa hallinnollista rasitusta, joka liittyy arvopapereiden ottamiseen kaupankäynnin kohteeksi säännellyllä markkinalla, jotta näiden yritysten pääomien saanti helpottuisi. Velvoitteet julkaista osavuotisia johdon selvityksiä tai neljännesvuosittain julkaistavia tilinpäätöksiä muodostavat merkittävän rasitteen monille pienille ja keskisuurille liikkeeseenlaskijoille, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, muttei ole välttämätön sijoittajansuojan näkökulmasta. Kyseiset velvoitteet myös kannustavat lyhyen aikavälin menestykseen ja tekevät pitkäjänteisestä sijoittamisesta vähemmän houkuttelevaa. Jos kestävästä arvon luomisesta ja pitkälle aikavälille suuntautuvista sijoitusstrategioista halutaan tehdä houkuttelevia, on välttämätöntä vähentää liikkeeseenlaskijoihin kohdistuvaa lyhyen aikavälin painetta ja kannustaa sijoittajia pitemmälle aikavälille suuntautuvaan ajatteluun. Tämän vuoksi olisi luovuttava vaatimuksesta julkaista osavuotisia johdon selvityksiä.

(5) Jäsenvaltioiden ei olisi sallittava edellyttää kansallisessa lainsäädännössään taloudellisten tietojen säännöllistä julkistamista useammin kuin vuositilinpäätökset ja puolivuotiskatsaukset. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava vaatia liikkeeseenlaskijoita julkistamaan lisää taloudellisia tietoja, jos tällainen vaatimus ei muodosta merkittävää taloudellista rasitetta ja jos lisätiedonantovelvollisuus on oikeassa suhteessa sijoituspäätösten tekemiseen vaikuttaviin tekijöihin. Tällä direktiivillä ei rajoiteta alakohtaisessa unionin lainsäädännössä mahdollisesti asetettua lisätiedonantovelvollisuutta, ja jäsenvaltiot voivat erityisesti vaatia rahoituslaitoksia julkistamaan säännöllisesti lisää taloudellisia tietoja. Lisäksi säännellyt markkinat voivat vaatia liikkeeseenlaskijoita, joiden arvopaperit on otettu siellä kaupankäynnin kohteeksi, julkistamaan säännöllisesti lisää taloudellisia tietoja kyseisten markkinoiden kaikilla segmenteillä tai joillain niistä.

▼B

(6) Jouston lisäämiseksi ja sitä kautta hallinnollisen rasitteen keventämiseksi määräaikaa puolivuotiskatsausten julkistamiselle olisi pidennettävä kolmeen kuukauteen tarkastelujakson päättymisestä. Kun liikkeeseenlaskijat voivat julkistaa puolivuotiskatsauksensa pidemmän ajanjakson kuluessa, pienten ja keskisuurten liikkeeseenlaskijoiden katsaukset saavat todennäköisesti enemmän huomiota markkinaosapuolilta ja näin ollen kyseisten liikkeeseenlaskijoiden näkyvyys paranee.

(7) Valtioille suoritettujen maksujen suuremman avoimuuden takaamiseksi liikkeeseenlaskijoiden, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ja jotka toimivat kaivos- ja kaivannaisteollisuudessa tai aarniometsien hakkuuteollisuudessa, olisi julkaistava vuosittain erillinen kertomus maksuista, joita ne ovat toimintamaissaan suorittaneet valtiolle. Kertomuksessa esitettyjen maksutyyppien olisi oltava vertailukelpoisia niiden maksutyyppien kanssa, jotka julkistetaan kaivos- ja kaivannaisteollisuuden avoimuutta koskevan aloitteen (EITI) nojalla. Valtiolle suoritettujen maksujen julkistamisella olisi tarjottava kansalaisyhteiskunnan ja sijoittajien käyttöön tietoja, joiden perusteella runsaasti resursseja hallussaan pitävien maiden hallituksia voitaisiin vaatia ilmoittamaan luonnonvarojen hyödyntämisestä saamansa tulot. Tällä aloitteella täydennetään myös metsälainsäädännön noudattamista, metsähallintoa ja puukauppaa koskevaa Euroopan unionin toimintasuunnitelmaa (EU FLEGT) sekä puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta 20 päivänä lokakuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 995/2010 ([1]) säännöksiä, joiden mukaan puutuotteilla kauppaa käyvien on noudatettava asianmukaista huolellisuutta, jotta laittomasti korjattua puuta ei pääsisi unionin markkinoille. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yrityksestä vastaavien elinten jäsenillä, jotka toimivat niille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, on velvollisuus varmistaa, että kertomus valtiolle suoritetuista maksuista on heidän parhaan tietämyksensä ja kykyjensä mukaan laadittu tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti. Vaatimukset on määritelty tarkemmin tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([2]) 10 luvussa.

(8) Avoimuuden ja sijoittajansuojan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi vaadittava direktiivin 2013/34/EU 10 luvun mukaisesti seuraavien periaatteiden soveltamista valtiolle suoritettujen maksujen ilmoittamisessa: olennaisuus (tilikauden kuluessa suoritettuja alle 100 000 euron määräisiä maksuja ei tarvitse ottaa kertomuksessa huomioon, riippumatta siitä, oliko ne suoritettu yksittäisenä maksuna vai sarjana toisiinsa liittyviä maksuja); valtio- ja hankekohtaisuus (valtiolle suoritetut maksut olisi ilmoitettava valtio- ja

([1]) EUVL L 295, 12.11.2010, s. 23.
([2]) EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19.

▼B

hankekohtaiselta pohjalta); maailmanlaajuisuus (mitään poikkeuksia, joilla on vääristävä vaikutus tai jotka antavat liikkeeseenlaskijoille mahdollisuuden käyttää hyväksi löyhiä avoimuutta koskevia vaatimuksia, ei olisi myönnettävä esimerkiksi tietyissä maissa toimiville liikkeeseenlaskijoille); kattavuus (kaikista valtiolle suoritetuista asiaankuuluvista maksuista olisi ilmoitettava direktiivin 2013/34/EU 10 luvun ja sitä tukevien johdanto-osan kappaleiden mukaisesti).

(9) Rahoitusalalla tapahtunut tuotekehittely on johtanut sellaisten uudentyyppisten rahoitusvälineiden luomiseen, joissa sijoittajat ottavat osaa yritysten taloudelliseen riskiin. Näiden julkistamisesta ei ole säännöksiä direktiivissä 2004/109/EY. Näiden välineiden avulla yrityksistä voitaisiin hankkia salassa osakkeita, mikä saattaa johtaa markkinoiden väärinkäyttöön ja antaa väärän ja harhaanjohtavan vaikutelman julkisesti noteerattujen yhtiöiden taloudellisista omistussuhteista. Jotta voidaan varmistaa, että liikkeeseenlaskijat ja sijoittajat tuntevat yritysten omistusrakenteet täysin, olisi rahoitusvälineet määriteltävä direktiivissä niin, että määritelmä kattaa kaikki välineet, joilla on samanlainen taloudellinen vaikutus osakkeiden omistamiseen ja osakkeiden hankkimisoikeuksiin.

(10) Rahoitusvälineet, joilla on samanlainen taloudellinen vaikutus osakkeiden omistamiseen ja oikeuteen hankkia niitä ja jotka mahdollistavat käteissuorituksen, olisi laskettava niin kutsutun delta-mukautuksen perusteella kertomalla kohde-etuutena olevien osakkeiden nimellismäärä välineen delta-arvolla. Delta-arvo osoittaa, miten paljon rahoitusvälineen teoreettinen arvo muuttuisi kohde-etuutena olevan välineen hinnan muuttuessa, ja antaa tarkan kuvan haltijan kohde-etuutena olevaan välineeseen liittyvästä riskistä. Tämä lähestymistapa on valittu sen varmistamiseksi, että sijoittajan käytettävissä olevat tiedot äänioikeuksista kokonaisuudessaan ovat mahdollisimman tarkat.

(11) Merkittävien omistusosuuksien riittävän avoimuuden varmistamiseksi olisi lisäksi vaadittava uusi ilmoitus, jossa julkistetaan omistusten luonteessa tapahtuneet muutokset sellaisissa tapauksissa, joissa rahoitusvälineiden haltija harjoittaa oikeuttaan hankkia osakkeita ja kohde-etuutena oleviin osakkeisiin liittyvän äänioikeuden kokonaisomistus ylittää ilmoitusrajan ilman, että aiemmin ilmoitettujen omistusten kokonaisprosenttiosuus muuttuu.

(12) Yhdenmukaistetulla järjestelmällä, joka koskisi huomattavien äänioikeuksien omistusosuuksien julkistamista erityisesti laskettaessa yhteen osakeomistusten ja rahoitusvälineiden omistukset, lisättäisiin oikeusvarmuutta, parannettaisiin avoimuutta ja vähennettäisiin rajatylittävää toimintaa harjoittavien sijoittajien hallinnollista rasitusta. Jäsenvaltioiden ei tämän vuoksi pitäisi sallia vahvistavan direktiivin 2004/109/EY säännöksiä tiukempia säännöksiä siltä osin kuin kyse on ilmoittamiseen sovellettavien raja-arvojen laskemisesta, osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien

▼B

omistusoikeuksien laskemisesta yhteen rahoitusvälineisiin liittyvien äänioikeuksien omistusoikeuksien kanssa ja ilmoittamista koskeviin vaatimuksiin sovellettavista poikkeuksista. Ottaen huomioon omistuskeskittymissä eri puolilla unionia vallitsevat erot ja jäsenvaltioiden yhtiöoikeudessa eri puolilla unionia vallitsevat erot, jotka johtavat siihen, että tiettyjen liikkeeseenlaskijoiden osalta osakkeiden kokonaismäärä poikkeaa äänioikeuksien kokonaismäärästä, jäsenvaltioille pitäisi kuitenkin sallia mahdollisuus asettaa sekä alhaisempia että täydentäviä rajoja äänioikeuksien omistusosuuksien julkistamiselle ja vaatia vastaavia ilmoituksia pääomaomistuksiin perustuvien raja-arvojen osalta. Lisäksi jäsenvaltioille olisi edelleen sallittava mahdollisuus asettaa tiukempia velvoitteita kuin direktiivissä 2004/109/EY säädetään ilmoittamisen sisällön (kuten osakkeenomistajien aikomusten ilmoittaminen), menettelyn ja ajankohdan osalta ja vaatia lisätietoja huomattavista omistusosuuksista, mistä ei säädetä direktiivissä 2004/109/EY. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti myös voitava edelleen soveltaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat julkisia ostotarjouksia, sulautumisia ja muita järjestelyitä, joilla on vaikutusta sellaisten yritysten omistukseen tai määräysvaltaan, joiden valvonnasta vastaavat jäsenvaltioiden julkisista ostotarjouksista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY ([1]) 4 artiklan mukaisesti nimeämät viranomaiset, jotka määräävät direktiiviä 2004/109/EY tiukempia julkistamisvaatimuksia.

(13) Merkittävien omistusosuuksien julkistamista koskevan järjestelmän johdonmukainen yhdenmukaistaminen ja avoimuuden riittävä taso olisi varmistettava teknisillä standardeilla. Olisi tehokasta ja tarkoituksenmukaista antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ([2]) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) (EAMV) tehtäväksi laatia ja toimittaa komissiolle luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity toimintapoliittisia valintoja. Komission olisi hyväksyttävä EAMV:n laatimat tekniset sääntelystandardit, jotta se voisi määritellä tarkemmin ehdot, joiden vallitessa sovelletaan merkittävien äänioikeuksien omistusosuuksien julkistamisessa nykyisin olevia poikkeuksia. Asiantuntemuksensa turvin EAMV:n olisi erityisesti määriteltävä poikkeustapaukset ja otettava huomioon niiden mahdollinen väärinkäyttö julkistamisvelvoitteen kiertämistarkoituksessa.

(14) Jotta voitaisiin ottaa huomioon tekninen kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä rahoitusvälineiden merkittävistä omistusosuuksista tehtävän ilmoituksen sisällön täsmentämisestä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

([1]) EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12.
([2]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

▼B

(15) Rajatylittävän sijoitustoiminnan helpottamiseksi sijoittajilla olisi oltava vaivaton pääsy kaikkien unionin alueella sijaitsevien julkisesti noteerattujen yhtiöiden säänneltyihin tietoihin. Nykyisellä virallisesti nimettyjen säänneltyjen tietojen kansallisten keskitettyjen säilytysjärjestelmien verkostolla ei kuitenkaan pystytä varmistamaan, että kyseisiä tietoja pystyttäisiin vaivatta hakemaan eri puolilla unionia. Jotta voitaisiin varmistaa tietojen rajatylittävä tarkastelu ja ottaa huomioon rahoitusmarkkinoilla ja viestintäteknologiassa tapahtunut kehitys, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä niiden vähimmäisvaatimusten täsmentämisestä, jotka koskevat säänneltyjen tietojen levittämistä, niiden saatavuutta unionin tasolla sekä niiden keskitettyä säilytysjärjestelmää. Komissiolle, jota avustaa EAMV, annettava myös valtuudet ryhtyä toimenpiteisiin, joiden tavoitteena on parantaa virallisesti nimettyjen säänneltyjen tietojen kansallisten säilytysjärjestelmien verkoston toimintaa ja kehittää säänneltyyn tietoon pääsyä koskevia teknisiä kriteerejä unionin tasolla, ja jotka koskevat erityisesti säänneltyjen tietojen hakemiseen unionin tasolla tarkoitetun keskitetyn yhteyspisteen toimintaa. EAMV:n olisi kehitettävä ja käytettävä verkkoportaalia, joka toimii eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä, jäljempänä ’yhteyspiste’.

(16) Direktiivin 2004/109/EY velvoitteiden noudattamisen parantamiseksi ja komission 9 päivänä joulukuuta 2010 antaman tiedonannon ”Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssipalvelujen alalla” mukaisesti seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksia olisi vahvistettava ja niiden olisi täytettävä eräitä olennaisia vaatimuksia, jotka koskevat hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden osoittamista niiden kohteena oleville, niiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, keskeisiä seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksia ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruutta. Seuraamusten määräämistä koskevien valtuuksien olisi oltava käytettävissä ainakin direktiivin 2004/109/EY keskeisten säännösten rikkomistapauksissa. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää niitä myös muissa olosuhteissa. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti varmistettava, että sovellettaviin hallinnollisiin seuraamuksiin ja toimenpiteisiin sisältyy mahdollisuus määrätä taloudellisia seuraamuksia, jotka ovat riittävän suuria, jotta niillä on varoittava vaikutus. Jos säännöksiä rikkonut on oikeushenkilö, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää seuraamusten soveltamisesta kyseisen oikeushenkilön hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniin tai kaikkiin muihin henkilöihin, joiden voidaan katsoa olevan kansallisen lainsäädännössä säädetyin edellytyksin vastuussa rikkomisesta. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava säätää äänioikeuden käyttämisen pidättämisestä tai mahdollisuudesta pidättää äänioikeuden käyttäminen osakkeiden ja rahoitusvälineiden haltijoiden osalta, jotka eivät täytä ilmoittamista koskevia vaatimuksia. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää, että äänioikeuksien pidättämistä on sovellettava ainoastaan vakavimpiin rikkomisiin. Direktiivissä 2004/109/EY olisi viitattava sekä hallinnollisiin seuraamuksiin että toimenpiteisiin kaikkien sellaisten tapausten kattamiseksi, joissa säännöksiä ei noudateta, riippumatta siitä, määritelläänkö ne kansallisessa lainsäädännössä seuraamuksiksi vai toimenpiteiksi, eikä sen olisi rajoitettava jäsenvaltioiden lainsäädännön rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevia säännöksiä.

▼B

Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää lisäseuraamuksista tai -toimenpiteistä ja suuremmista hallinnollisista taloudellisista seuraamuksista kuin direktiivissä 2004/109/EY säädetään ottaen huomioon, että puhtaiden ja avointen markkinoiden tukemiseksi tarvitaan riittävän varoittavia seuraamuksia. Seuraamuksia koskevat säännökset ja hallinnollisten seuraamusten julkistamista koskevat säännökset eivät muodosta ennakkotapausta muulle unionin lainsäädännölle, etenkään sääntöjen vakavamman rikkomisen osalta.

(17) Jotta voidaan varmistaa, että päätöksillä, joilla määrätään hallinnollinen toimenpide tai seuraamus, on varoittava vaikutus suurelle yleisölle, ne olisi pääsääntöisesti julkistettava. Päätösten julkistaminen on myös tärkeä väline, jolla tiedotetaan markkinaosapuolille, millaista käyttäytymistä pidetään direktiivin 2004/109/EY rikkomisena, ja edistetään laajemmin hyvää käyttäytymistä markkinaosapuolten keskuudessa. Jos päätöksen julkistaminen vaarantaisi vakavasti rahoitusjärjestelmän vakauden tai käynnissä olevan virallisen tutkinnan tai aiheuttaisi siinä määrin kuin se voidaan todeta asianomaisille laitoksille tai henkilöille suhteetonta ja vakavaa vahinkoa taikka jos luonnolliselle henkilölle määrätyn seuraamuksen ollessa kyseessä henkilötietojen julkistaminen osoittautuu tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakkoarvioinnin perusteella suhteettomaksi, toimivaltaisen viranomaisen olisi kuitenkin voitava päättää lykätä tällaista julkistamista tai julkistaa tiedot ilman nimeä.

(18) Muiden kuin pörssinoteerattujen arvopaperien, kuten säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen talletustodistusten, kohtelun selkeyttämiseksi sekä avoimuuteen muodostuvien puutteiden välttämiseksi ”liikkeeseenlaskijan” määritelmää olisi täsmennettävä niin, että se sisältäisi myös liikkeeseenlaskijat, jotka ovat laskeneet liikkeeseen muita kuin pörssinoteerattuja arvopapereita, mutta joita vastaavat talletustodistukset on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. On myös tarpeen muuttaa ”liikkeeseenlaskijan” määritelmää siten, että siinä otetaan huomioon myös se seikka, että eräissä jäsenvaltioissa säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen arvopaperien liikkeeseenlaskijat voivat olla luonnollisia henkilöitä.

(19) Direktiivin 2004/109/EY yksikkökohtaiselta nimellisarvoltaan alle 1 000 euron velkapaperien kolmannen maan liikkeeseenlaskijan tai osakkeiden kolmannen maan liikkeeseenlaskijan tapauksessa kotijäsenvaltio on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ([1]) 2 artiklan 1 kohdan m alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltio. Tällaisten kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden kotijäsenvaltion määrittämisen selkeyttämiseksi ja yksinkertaistamiseksi tämän ilmaisun määritelmää olisi muutettava sen vahvistamiseksi, että kotijäsenvaltion on oltava liikkeeseenlaskijan niiden jäsenvaltioiden joukosta valitsema jäsenvaltio, joissa sen arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla.

([1]) EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.

▼B

(20) Kaikkien liikkeeseenlaskijoiden, joiden arvopapereita otetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla unionissa, olisi oltava jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa, jotta voidaan varmistaa, että ne täyttävät velvoitteensa. Ne liikkeeseenlaskijat, joiden on direktiivin 2004/109/EY nojalla valittava kotijäsenvaltionsa mutta jotka eivät ole tätä tehneet, voivat välttää kaikkien unionin toimivaltaisten viranomaisten valvonnan. Tästä syystä direktiiviä 2004/109/EY olisi muutettava siten, että sillä määritetään sellaisten liikkeeseenlaskijoiden kotijäsenvaltio, jotka eivät ole kolmen kuukauden määräajan kuluessa ilmoittaneet, minkä valtion ne valitsevat kotijäsenvaltiokseen. Tällaisissa tapauksissa kotijäsenvaltion olisi oltava jäsenvaltio, jossa liikkeeseenlaskijan arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Jos arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, kaikki kyseiset jäsenvaltiot ovat kotijäsenvaltioita, kunnes liikkeeseenlaskija valitsee ja ilmoittaa yhden ainoan kotijäsenvaltion. Tällä kannustettaisiin kyseisiä liikkeeseenlaskijoita valitsemaan kotijäsenvaltio ja ilmoittamaan valinnastaan toimivaltaisille viranomaisille ja annettaisiin samalla toimivaltaisille viranomaisille tarvittavat valtuudet toimia, kunnes liikkeeseenlaskija on ilmoittanut valitsemansa kotijäsenvaltion.

(21) Direktiivin 2004/109/EY mukaan yksikkökohtaiselta nimellisarvoltaan vähintään 1 000 euron velkapaperien liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltiota koskeva valinta on voimassa kolmen vuoden ajan. Kuitenkin jos liikkeeseenlaskijan arvopapereita ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltiossa mutta niitä otetaan kaupankäynnin kohteeksi yhdessä tai useammassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tällaisella liikkeeseenlaskijalla ei ole suhdetta sen alun perin valitsemaan kotijäsenvaltioon, jos sen sääntömääräinen kotipaikka ei ole kyseisessä valtiossa. Tällaisen liikkeeseenlaskijan olisi voitava valita yksi vastaanottavista jäsenvaltioistaan tai jäsenvaltio, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka, uudeksi kotijäsenvaltiokseen ennen kolmen vuoden määräajan umpeutumista. Samaa mahdollisuutta valita uusi kotijäsenvaltio sovellettaisiin myös yksikkökohtaiselta nimellisarvoltaan alle 1 000 euron velkapaperien kolmannen maan liikkeeseenlaskijaan tai osakkeiden kolmannen maan liikkeeseenlaskijaan, jonka arvopapereita ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltiossa mutta otetaan edelleen kaupankäynnin kohteeksi yhdessä tai useammassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

(22) Kotijäsenvaltio olisi määriteltävä direktiiveissä 2004/109/EY ja 2003/71/EY yhdenmukaisesti. Tältä osin, jotta varmistettaisiin, että valvonnasta vastaa asiaankuuluvin jäsenvaltio, direktiiviä 2003/71/EY olisi muutettava joustavuuden lisäämiseksi tilanteissa, joissa liikkeeseenlaskijan, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, arvopapereita ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla sen kotijäsenvaltiossa mutta otetaan sen sijaan kaupankäynnin kohteeksi yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa.

▼B

(23) Komission direktiivissä 2007/14/EY ([1]) on erityisesti säännöksiä, jotka koskevat liikkeeseenlaskijan valitsemasta kotijäsenvaltiosta ilmoittamista. Nämä säännöt olisi sisällytettävä direktiiviin 2004/109/EY. Sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja siinä jäsenvaltiossa, jossa on liikkeeseenlaskijan sääntömääräinen kotipaikka, jos tämä jäsenvaltio ei ole kotijäsenvaltio eikä vastaanottava jäsenvaltio, saavat tietää liikkeeseenlaskijan valitseman kotijäsenvaltion, olisi kaikki liikkeeseenlaskijat velvoitettava ilmoittamaan valitsemansa kotijäsenvaltio kotivaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle, kaikkien vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa on liikkeeseenlaskijan sääntömääräinen kotipaikka, jos se on muu kuin niiden kotijäsenvaltio. Valitusta kotijäsenvaltiosta ilmoittamista koskevia sääntöjä olisi näin ollen muutettava.

(24) Direktiivin 2004/109/EY vaatimus uusien lainojen liikkeeseenlaskun julkistamisesta on johtanut useisiin ongelmiin käytännön täytäntöönpanossa, ja vaatimuksen soveltamista pidetään monimutkaisena. Lisäksi vaatimus on osittain päällekkäinen arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun direktiivin 2003/71/EY sekä sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ([2]) vaatimusten kanssa, eikä se anna markkinoille juurikaan lisätietoa. Tämän vuoksi ja liikkeeseenlaskijoille aiheutuvien tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden keventämiseksi kyseinen vaatimus olisi poistettava.

(25) Vaatimus, jonka mukaan kaikista liikkeeseenlaskijan perustamisasiakirjaansa tai yhtiöjärjestykseensä tekemistä muutoksista on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, on osittain päällekkäinen osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11 päivänä heinäkuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/36/EY ([3]) säädetyn samanlaisen vaatimuksen kanssa, mikä saattaa hämärtää toimivaltaisen viranomaisen roolia. Tämän vuoksi ja liikkeeseenlaskijoille aiheutuvien tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden keventämiseksi kyseinen vaatimus olisi poistettava.

(26) Yhdenmukaistettu sähköinen raportointimuoto hyödyttäisi suuresti liikkeeseenlaskijoita, sijoittajia ja toimivaltaisia viranomaisia, sillä se tekisi raportoinnin helpommaksi ja edistäisi vuositilinpäätösten saatavuutta, analysointia ja vertailukelpoisuutta. Sen vuoksi vuositilinpäätösten laatiminen yhdenmukaista sähköistä raportointimuotoa käyttäen olisi tehtävä pakolliseksi 1 päivästä tammikuuta 2020, edellyttäen että EAMV on suorittanut kustannus-hyötyanalyysin. EAMV:n olisi laadittava komission hyväksyttäviksi luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään sähköinen raportointimuoto, ja viitattava asianmukaisesti nykyisiin ja tuleviin teknologisiin vaihtoehtoihin, kuten XBRL-formaattiin (eXtensible Business Reporting Language). EAMV:n olisi teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan järjestettävä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien avoimia

([1]) EUVL L 69, 9.3.2007, s. 27.
([2]) EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.
([3]) EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17.

▼B

julkisia kuulemisia, arvioitava perusteellisesti erilaisten teknisten vaihtoehtojen hyväksymisen mahdollisia vaikutuksia ja suoritettava jäsenvaltioissa asianmukaisia testejä, joista sen olisi raportoitava komissiolle teknisten sääntelystandardien luonnosten toimittamisen yhteydessä. EAMV:n olisi laatiessaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia, jotka koskevat pankkeihin, rahoituksen välittäjiin ja vakuutusyhtiöihin sovellettavia raportointimuotoja, tehtävä säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ([1]) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ([2]) perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) (EIOPA) kanssa, jotta voitaisiin ottaa huomioon näiden alojen erityispiirteet ja samalla varmistaa toimien johdonmukaisuus eri alojen välillä ja muodostaa yhteisiä kantoja. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava vastustaa teknisiä sääntelystandardeja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 13 artiklan 3 kohdan nojalla, jolloin kyseiset standardit eivät tulisi voimaan.

(27) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ([3]) sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ([4]) sovelletaan täysimääräisesti tämän direktiivin mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.

(28) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut ja perussopimuksessa vahvistetut periaatteet, ja se on pantava täytäntöön mainittujen oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.

(29) Koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistaminen, vaan se voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

([1]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.
([2]) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.
([3]) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.
([4]) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

▼B

(30) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ([1]) mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(31) Direktiivejä 2004/109/EY, 2003/71/EY ja 2007/14/EY olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2004/109/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2004/109/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) ’liikkeeseenlaskijalla’ yksityis- tai julkisoikeuden soveltamisalaan kuuluvaa luonnollista tai oikeushenkilöä, myös valtiota, jonka arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla.

Säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettujen talletustodistusten osalta liikkeeseenlaskijalla tarkoitetaan niiden arvopapereiden liikkeeseenlaskijaa, joihin talletustodistukset oikeuttavat, riippumatta siitä, onko kyseiset arvopaperit otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla vai ei;”;

ii) muutetaan i alakohta seuraavasti:

i) korvataan i alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”— silloin kun tämän kotipaikka on kolmannessa maassa, liikkeeseenlaskijan niiden jäsenvaltioiden joukosta valitsemaa jäsenvaltiota, joissa sen arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Kotijäsenvaltion valinta on voimassa, ellei liikkeeseenlaskija ole valinnut iii alakohdan nojalla uutta kotijäsenvaltiota ja ilmoittanut valinnasta tämän alakohdan [i-kirjain alakohta] toisen alakohdan mukaisesti;”;

([1]) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

▼B

ii) korvataan ii alakohta seuraavasti:

”ii) jos liikkeeseenlaskija ei kuulu i alakohdan soveltamisalaan, tapauksen mukaan liikkeeseenlaskijan valitsemaa jäsenvaltiota, jossa liikkeeseenlaskijan sääntömääräinen kotipaikka on, tai yhtä niistä jäsenvaltioista, joissa sen arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Liikkeeseenlaskija voi valita vain yhden jäsenvaltion kotijäsenvaltiokseen. Sen valinta on voimassa vähintään kolme vuotta, paitsi jos sen arvopapereita ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi millään säännellyillä markkinoilla unionissa tai jos liikkeeseenlaskijaan aletaan soveltaa i tai iii alakohtaa kyseisen kolmen vuoden kauden aikana;”;

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”iii) jos liikkeeseenlaskijan arvopapereita ei enää oteta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla sen i alakohdan toisen luetelmakohdan tai ii alakohdan mukaisesti määritellyssä kotijäsenvaltiossa mutta sen arvopapereita otetaan sen sijaan kaupankäynnin kohteeksi yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa, sellaista uutta kotijäsenvaltiota, jonka liikkeeseenlaskija voi valita niiden jäsenvaltioiden joukosta, joissa sen arvopapereita otetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, ja tapauksen mukaan sitä jäsenvaltiota, jossa liikkeeseenlaskijan sääntömääräinen kotipaikka on;”;

iv) lisätään kohdat seuraavasti:

”Liikkeeseenlaskijan on ilmoitettava i, ii tai iii alakohdassa tarkoitettu kotijäsenvaltionsa 20 ja 21 artiklan mukaisesti. Liikkeeseenlaskijan on lisäksi ilmoitettava kotijäsenvaltionsa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa on sen sääntömääräinen kotipaikka, sekä tapauksen mukaan kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja kaikkien vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Jos liikkeeseenlaskija ei ilmoita i alakohdan toisessa luetelmakohdassa tai ii alakohdassa määriteltyä kotijäsenvaltiotaan kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona liikkeeseenlaskijan arvopaperit otetaan ensimmäistä kertaa kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, kotijäsenvaltio on jäsenvaltio, jossa liikkeeseenlaskijan arvopaperit otetaan kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla. Jos liikkeeseenlaskijan arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevilla tai toimivilla säännellyillä markkinoilla, kyseiset jäsenvaltiot ovat liikkeeseenlaskijan kotijäsenvaltioita, kunnes liikkeeseenlaskija on valinnut yhden ainoan kotijäsenvaltion ja ilmoittanut siitä.

▼B

Sellaisen liikkeeseenlaskijan osalta, jonka arvopaperit on jo otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla ja jonka valitsemaa i alakohdan toisessa luetelmakohdassa tai ii alakohdassa tarkoitettua kotijäsenvaltiota ei ole ilmoitettu ennen 27 päivää marraskuuta 2015, kolmen kuukauden määräaika alkaa 27 päivänä marraskuuta 2015.

Liikkeeseenlaskija, joka on valinnut i alakohdan toisessa luetelmakohdassa taikka ii tai iii alakohdassa tarkoitetun kotijäsenvaltion ja ilmoittanut valinnasta kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen 27 päivää marraskuuta 2015, vapautetaan tämän alakohdan [i-kirjain alakohta] toisen alakohdan mukaisesta vaatimuksesta, ellei kyseinen liikkeeseenlaskija valitse toista kotijäsenvaltiota 27 päivän marraskuuta 2015 jälkeen.”;

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”q) ’nimenomaisella sopimuksella’ sovellettavan lainsäädännön nojalla sitovaa sopimusta.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Tässä direktiivissä viittauksilla oikeushenkilöihin tarkoitetaan rekisteröityjä elinkeinoyhdistyksiä, jotka eivät ole oikeushenkilöitä, ja trusteja.”

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kotijäsenvaltio saa asettaa liikkeeseenlaskijalle tiukempia vaatimuksia kuin tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset, mutta se ei saa velvoittaa liikkeeseenlaskijoita julkistamaan säännöllisesti taloudellisia tietoja useammin kuin 4 artiklassa tarkoitettuja vuositilinpäätöksiä ja 5 artiklassa tarkoitettuja puolivuotiskatsauksia.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen kotijäsenvaltio saa velvoittaa liikkeeseenlaskijat julkistamaan säännöllisiä taloudellisia tietoja useammin kuin 4 artiklassa tarkoitettuja vuositilinpäätöksiä ja 5 artiklassa tarkoitettuja puolivuotiskatsauksia, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— taloudellisia tietoja koskeva säännöllinen lisätiedonantovelvollisuus ei muodosta kohtuutonta taloudellista rasitusta asianomaisessa jäsenvaltiossa etenkään asianomaisille pienille ja keskisuurille liikkeeseenlaskijoille; ja

— taloudellisia tietoja koskevan säännöllisen lisätiedonantovelvollisuuden sisältö on oikeassa suhteessa niihin tekijöihin, jotka vaikuttavat sijoittajien tekemiin sijoituspäätöksiin asianomaisessa jäsenvaltiossa.

▼B

Ennen kuin jäsenvaltiot päättävät asettaa liikkeeseenlaskijoille taloudellisia tietoja koskevia säännöllisiä lisätiedonantovelvollisuuksia, niiden on arvioitava sekä sitä, voivatko tällaiset lisävaatimukset johtaa liikkeeseenlaskijoiden lyhyen aikavälin tulosten ja suorituskyvyn liialliseen painottamiseen, että sitä, voivatko ne vaikuttaa kielteisesti pienten ja keskisuurten liikkeeseenlaskijoiden kykyyn päästä säännellyille markkinoille.

Tämä ei rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta vaatia liikkeeseenlaskijoita, jotka ovat rahoituslaitoksia, julkistamaan säännöllisesti lisää taloudellisia tietoja.

Kotijäsenvaltio ei saa asettaa osakkeiden haltijalle taikka 10 tai 13 artiklassa tarkoitetulle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle tiukempia vaatimuksia kuin tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset, mutta se saa

i) vahvistaa 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjä ilmoitusraja-arvoja alhaisemmat tai niitä täydentävät ilmoitusraja-arvot ja vaatia vastaavia ilmoituksia pääomaomistuksiin perustuvien raja-arvojen osalta;

ii) soveltaa tiukempia vaatimuksia kuin 12 artiklassa tarkoitetut vaatimukset; tai

iii) soveltaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat julkisia ostotarjouksia, sulautumisia ja muita järjestelyjä, joilla on vaikutusta sellaisten yritysten omistukseen tai määräysvaltaan, joiden valvonnasta vastaavat jäsenvaltioiden julkisista ostotarjouksista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY (*) 4 artiklan nojalla nimeämät viranomaiset.

_____

(*) EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12.”.

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Liikkeeseenlaskijan on julkistettava vuositilinpäätöksensä viimeistään neljän kuukauden kuluttua kunkin tilikauden päättymisestä ja sen on varmistettava, että se pysyy yleisön saatavilla vähintään 10 vuoden ajan.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”7. Kaikki vuositilinpäätökset on laadittava 1 päivästä tammikuuta 2020 alkaen sähköisellä raportointimuodolla, edellyttäen että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (*) perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) (EAMV) on suorittanut kustannus-hyötyanalyysin.

▼B

EAMV laatii teknisten sääntelystandardien luonnoksia, joissa määritellään sähköinen raportointimuoto, viitaten asianmukaisesti nykyisiin ja tuleviin teknologisiin vaihtoehtoihin. Ennen teknisten sääntelystandardien luonnosten hyväksymistä EAMV toteuttaa asianmukaisen arvioinnin mahdollisista sähköisistä raportointimuodoista ja suorittaa asianmukaisia käytännön testejä. EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

_____

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”

4) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Osakkeiden tai velkapapereiden liikkeeseenlaskijan on julkistettava tilikauden ensimmäiset kuusi kuukautta kattava puolivuotiskatsaus mahdollisimman pian kyseisen jakson päättymisen jälkeen, kuitenkin viimeistään kolmen kuukauden kuluttua. Liikkeeseenlaskijan on varmistettava, että puolivuotiskatsaus pysyy yleisön saatavilla vähintään 10 vuoden ajan.”

5) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Kertomus valtioille suoritetuista maksuista

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että liikkeeseenlaskijat, jotka toimivat tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU (*) 41 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kaivos- ja kaivannaisteollisuudessa tai aarniometsien hakkuuteollisuudessa, laativat mainitun direktiivin 10 luvun mukaisesti vuosittain kertomuksen valtioille suoritetuista maksuista. Kertomus on julkistettava viimeistään kuusi kuukautta tilikauden päättymisen jälkeen, ja sen on oltava julkisesti saatavilla vähintään 10 vuoden ajan. Valtioille suoritetut maksut ilmoitetaan konsolidoituina.

_____

(*) EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19.”

▼B

6) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä olevaa 4 ja 5 artiklaa ei sovelleta seuraaviin liikkeeseenlaskijoihin:

a) valtio, valtion alue- tai paikallisviranomainen, kansainvälinen julkisyhteisö, jonka jäsenenä on ainakin yksi jäsenvaltio, Euroopan keskuspankki (EKP), ERVV-puitesopimuksella perustettu Euroopan rahoitusvakausväline (ERVV) ja mikä tahansa muu mekanismi, joka on perustettu tavoitteena säilyttää Euroopan rahaliiton rahoitusvakaus tarjoamalla väliaikaista rahoitusapua jäsenvaltioille, joiden rahayksikkö on euro, ja jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit riippumatta siitä, laskevatko ne liikkeeseen osakkeita tai muita arvopapereita; ja

b) liikkeeseenlaskijat, joiden osalta kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla on otettu yksinomaan velkapapereita, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo on vähintään 100 000 euroa tai, jos kyse on muussa valuutassa kuin euroissa arvostetuista velkapapereista, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskemispäivänä vastaa vähintään 100 000:ta euroa.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdasta poiketen 4 ja 5 artiklaa ei sovelleta liikkeeseenlaskijoihin, joiden osalta kaupankäynnin kohteeksi on otettu yksinomaan velkapapereita, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo on vähintään 50 000 euroa, tai muuna valuuttana kuin euroina arvostettuja velkapapereita, joiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskemispäivänä vastaa vähintään 50 000:ta euroa, ja jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla unionissa ennen 31 päivää joulukuuta 2010 niin kauan kuin nämä velkapaperit ovat voimassa.”.

7) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tätä artiklaa ei sovelleta sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY (*) 11 artiklassa määritellyssä luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen kaupankäyntivarastossa oleviin äänioikeuksiin, jos

a) kaupankäyntivarastossa olevien äänioikeuksien osuus ei ylitä 5:tä prosenttia; ja

b) kaupankäyntivarastossa oleviin osakkeisiin liittyvää äänioikeutta ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen.

(*) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.”;

▼B

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”6 a. Tätä artiklaa ei sovelleta sellaisiin osakkeisiin liittyviin äänioikeuksiin, jotka on hankittu vakauttamistarkoituksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta takaisinosto-ohjelmille ja rahoitusvälineiden vakauttamiselle myönnettävien poikkeuksien osalta 22 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2273/2003 (*) mukaisesti, edellyttäen, että näihin osakkeisiin liittyviä äänioikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen.

6 b. EAMV laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 5 ja 6 kohdassa tarkoitetun 5 prosentin rajan laskennassa käytettävä menetelmä myös silloin, kun kyse on yritysryhmästä, ottaen huomioon 12 artiklan 4 ja 5 kohdan.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

_____

(*) EUVL L 336, 23.12.2003, s. 33.”.

8) Korvataan 12 artiklan 2 kohdan johdantolause seuraavasti:

”Ilmoitus on tehtävä liikkeeseenlaskijalle viipymättä, kuitenkin viimeistään neljän kaupankäyntipäivän kuluessa siitä päivästä, jona osakkeenomistaja tai 10 artiklassa tarkoitettu luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö,”.

9) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 9 artiklassa vahvistettuja ilmoittamista koskevia vaatimuksia sovelletaan myös luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, jolla on suoraan tai välillisesti hallussaan

a) rahoitusvälineitä, joiden erääntyessä niiden haltijalla on nimenomaisen sopimuksen perusteella joko ehdoton oikeus hankkia jo liikkeeseen laskettuja osakkeita, joihin liittyy äänioikeuksia ja joiden liikkeeseenlaskijan osakkeet on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, tai mahdollisuus oman harkintansa perusteella hankkia näitä osakkeita;

b) rahoitusvälineitä, joita ei ole sisällytetty a alakohtaan mutta jotka ovat kyseisessä alakohdassa tarkoitettuihin osakkeisiin kytkettyjä ja joilla on samanlainen taloudellinen vaikutus kuin kyseisessä alakohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä riippumatta siitä, antavatko ne oikeuden arvopaperien fyysiseen luovutukseen.

▼B

Vaaditussa ilmoituksessa on eriteltävä tyypin mukaan hallussa olevat ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut rahoitusvälineet ja ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusvälineet erottaen toisistaan rahoitusvälineet, jotka antavat oikeuden arvopaperien fyysiseen luovutukseen, ja rahoitusvälineet, jotka antavat oikeuden käteissuoritukseen.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Äänioikeuksien määrä on laskettava rahoitusvälineen kohde-etuutena olevien osakkeiden täyden nimellismäärän mukaan, paitsi jos rahoitusväline mahdollistaa ainoastaan käteissuorituksen, missä tapauksessa äänioikeuksien määrä lasketaan niin kutsutun delta-mukautuksen perusteella kertomalla kohde-etuutena olevien osakkeiden nimellismäärä välineen delta-arvolla. Tätä varten haltijan on laskettava yhteen ja ilmoitettava kaikki samaan kohde-etuutena olevan osakkeen liikkeeseenlaskijaan liittyvät rahoitusvälineet. Äänioikeuksien laskennassa otetaan huomioon vain pitkät positiot. Pitkiä positioita ei saa nettouttaa samaan kohde-etuutena olevan osakkeen liikkeeseenlaskijaan liittyvien lyhyiden positioiden kanssa.

EAMV laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään:

a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen äänioikeuksien määrän laskentatapa silloin, kun kyseessä ovat rahoitusvälineet, joiden vertailukohteena on osakekori tai indeksi; ja

b) menetelmät, joilla määritetään delta-arvo niihin rahoitusvälineisiin liittyvien äänioikeuksien laskemista varten, jotka mahdollistavat yksinomaan käteissuoritukset, kuten ensimmäisessä alakohdassa edellytetään.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

1 b. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa rahoitusvälineiksi katsotaan seuraavat edellyttäen, että ne täyttävät jonkin 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa säädetyistä ehdoista:

a) siirtokelpoiset arvopaperit;

b) optiot;

c) futuurit;

d) swapit;

e) korkotermiinit;

▼B

f) hinnanerosopimukset; ja

g) kaikenlaiset muut sopimukset, joilla on samanlainen taloudellinen vaikutus ja jotka voidaan toteuttaa kohde-etuus fyysisesti luovuttaen tai nettoarvon tilityksellä.

EAMV laatii suuntaa-antavan luettelon rahoitusvälineistä, joihin sovelletaan 1 kohdan nojalla ilmoittamista koskevia vaatimuksia, ja saattaa luettelon säännöllisesti ajan tasalle ottaen huomioon rahoitusmarkkinoilla tapahtuvan teknisen kehityksen.”;

c) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissiolle annetaan valtuudet hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklassa säädettyjä ehtoja noudattaen toimenpiteitä, joilla täsmennetään 1 kohdassa tarkoitetun laadittavan ilmoituksen sisältöä, ilmoittamisen määräaikaa sekä tahoa, jolle ilmoitus tehdään.”;

d) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Tässä artiklassa tarkoitettuihin ilmoittamista koskeviin vaatimuksiin sovelletaan soveltuvin osin 9 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa sekä 12 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa säädettyjä poikkeuksia.

EAMV laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritellään tarkasti tapaukset, joissa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia sovelletaan sellaisiin rahoitusvälineisiin, joiden haltijana on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka täyttää asiakkailta saatuja tilauksia, vastaa asiakkaiden osto- ja myyntipyyntöihin muuten kuin yksityisomistuksen perusteella tai suojaa tällaisesta kaupankäynnistä johtuvia positioita.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valtuudet hyväksyä tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”.

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Yhteenlaskeminen

1. Edellä 9, 10 ja 13 artiklassa vahvistettuja ilmoittamista koskevia vaatimuksia sovelletaan myös luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, kun henkilön 9 ja 10 artiklan nojalla suoraan tai välillisesti hallussaan pitämien äänioikeuksien ja 13 artiklan nojalla suoraan tai välillisesti hallussaan pitämien rahoitusvälineisiin liittyvien äänioikeuksien yhteismäärä saavuttaa tai ylittää 9 artiklan 1 kohdan mukaiset raja-arvot tai laskee niiden alle.

▼B

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytetyssä ilmoituksessa on oltava erittely 9 ja 10 artiklan mukaisesti hallussa pidettäviin osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien sekä 13 artiklassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin liittyvien äänioikeuksien määrästä.

2. Sellaisista rahoitusvälineisiin liittyvistä äänioikeuksista, joista on jo tehty ilmoitus 13 artiklan mukaisesti, on tehtävä uusi ilmoitus, kun luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on hankkinut kohde-etuutena olevat osakkeet, ja kyseisen hankinnan seurauksena saman liikkeeseenlaskijan liikkeeseen laskemiin osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien kokonaismäärä saavuttaa tai ylittää 9 artiklan 1 kohdassa säädetyt raja-arvot.”

11) Kumotaan 16 artiklan 3 kohta.

12) Kumotaan 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta.

13) Korvataan 21 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissiolle annetaan valtuudet hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti sekä 27 a ja 27 b artiklassa säädettyjä ehtoja noudattaen toimenpiteet, joilla määritellään seuraavat:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettua säänneltyjen tietojen levittämistä koskevat vähimmäisvaatimukset;

b) edellä 2 kohdassa tarkoitettuja keskitettyjä säilytysjärjestelmiä koskevat vähimmäisvaatimukset;

c) määräykset, joilla varmistetaan 2 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä käytettävän tieto- ja viestintäteknologian yhteentoimivuus sekä mainitussa kohdassa tarkoitettujen säänneltyjen tietojen saatavuus unionin tasolla.

Komissio voi myös laatia luettelon tiedon levittämisessä yleisölle käytettävistä viestimistä ja pitää sen ajan tasalla.”

14) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Eurooppalainen sähköinen yhteyspiste

1. Verkkoportaali, joka toimii eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä, jäljempänä ’yhteyspiste’, perustetaan 1 päivään tammikuuta 2018 mennessä. EAMV:n on kehitettävä ja käytettävä yhteyspistettä.

2. Virallisesti nimettyjen järjestelmien yhteysjärjestelmä muodostuu seuraavista:

— 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut järjestelmät,

— eurooppalaisena sähköisenä yhteyspisteenä toimiva portaali.

▼B

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava pääsy niiden keskitettyihin säilytysjärjestelmiin yhteyspisteen kautta.”

15) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Säänneltyjen tietojen saanti unionin tasolla

1. EAMV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määrätään tekniset vaatimukset säänneltyjen tietojen saannista unionin tasolla seuraavien seikkojen täsmentämiseksi:

a) tekniset vaatimukset, jotka koskevat 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä käytettävää viestintäteknologiaa;

b) tekniset vaatimukset, jotka koskevat säänneltyjen tietojen hakemiseen unionin tasolla tarkoitetun keskitetyn yhteyspisteen toimintaa;

c) tekniset vaatimukset, jotka koskevat jokaisen liikkeeseenlaskijan oman ainutkertaisen tunnisteen käyttöä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä;

d) yhteinen muoto 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista järjestelmistä tapahtuvaa säänneltyjen tietojen toimittamista varten;

e) säänneltyjen tietojen yhteinen luokittelu 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä ja yhteinen luettelo säänneltyjen tietojen tyypeistä.

2. Teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan EAMV ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/17/EU (*) vahvistetut kaupparekistereiden yhteenliittämisjärjestelmää koskevat tekniset vaatimukset.

EAMV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(*) EUVL L 156, 16.6.2012, s. 1.”

16) Lisätään 23 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kolmannen maan asettamien vaatimusten mukaiset tiedot on toimitettava 19 artiklan ja julkistettava 20 ja 21 artiklan mukaisesti.”

▼B

17) Lisätään 24 artiklaan kohdat seuraavasti:

”4a. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki niiden tehtävien täyttämisen kannalta tarpeelliset tutkintavaltuudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista. Valtuuksia on käytettävä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

4b. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksiaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

— suoraan,

— yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa,

— niiden vastuulla antamalla tehtävä tällaisille viranomaisille,

— saattamalla asia toimivaltaisen oikeusviranomaisen käsiteltäväksi.”

18) Lisätään 25 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Seuraamusten määräämistä koskevia valtuuksiaan ja tutkintavaltuuksiaan käyttäessään toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä, jolla varmistetaan, että seuraamukset tai toimenpiteet tuottavat toivotut tulokset, ja rajatylittäviä tapauksia käsitellessään sovitettava toimintansa yhteen.”

19) Lisätään 27 b artiklan jälkeen otsikko seuraavasti:

”VI A LUKU

SEURAAMUKSET JA TOIMENPITEET”

20) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä niitä hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia koskevista säännöistä, joita sovelletaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten määräysten rikkomisiin, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten 24 artiklan mukaisia valtuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta säätää rikosoikeudellisista seuraamuksista ja määrätä niitä. Hallinnollisten toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun velvoitteita sovelletaan oikeushenkilöihin, velvoitteita rikottaessa on kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin mahdollista soveltaa seuraamuksia kyseisen oikeushenkilön hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniin sekä muihin henkilöihin, jotka kansallisen lainsäädännön nojalla ovat rikkomuksesta vastuussa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan soveltamista.”.

▼B

21) Lisätään artiklat seuraavasti:

”28 a artikla

Rikkomiset

28 b artiklaa sovelletaan ainakin seuraaviin rikkomisiin:

a) liikkeeseenlaskija jättää vaaditussa määräajassa julkistamatta 4, 5, 6, 14 ja 16 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä hyväksyttyjen kansallisten säännösten nojalla edellytettävät tiedot;

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö jättää vaaditussa määräajassa ilmoittamatta huomattavan omistusosuuden hankkimisesta tai luovuttamisesta 9, 10, 12, 13 ja 13 a artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä hyväksyttyjen kansallisten säännösten mukaisesti.

28 b artikla

Seuraamusten määräämistä koskevat valtuudet

1. Edellä 28 a artiklassa tarkoitetuissa rikkomistapauksissa toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet määrätä vähintään seuraavia hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia:

a) julkinen ilmoitus, josta käy ilmi vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi sekä rikkomuksen luonne;

b) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kielletään jatkamasta rikkomisen käsittävää toimintaa tai toistamasta kyseistä toimintaa;

c) seuraavat hallinnolliset taloudelliset seuraamukset:

i) jos kyseessä on oikeushenkilö,

— enintään 10 000 000 euroa tai enintään 5 prosenttia vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta viimeisen käytettävissä olevan, hallintoelimen hyväksymän vuositilinpäätöksen mukaisesti; jos oikeushenkilö on emoyritys tai sellaisen emoyrityksen tytäryhtiö, jonka on direktiivin 2013/34/EU nojalla laadittava konsernitilinpäätös, asiaankuuluva kokonaisliikevaihto on koko konsernin emoyrityksen ylimmän hallintoelimen hyväksymän viimeisen käytettävissä olevan vuotuisen konsernitilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto tai vastaava tuottolaji asianomaisten tilinpäätösdirektiivien mukaisesti; tai

— enintään kaksi kertaa rikkomuksen kautta saatujen voittojen tai vältettyjen tappioiden määrä, silloin kun tämä summa voidaan määrittää,

sen mukaan, kumpi on korkeampi;

ii) jos kyseessä on luonnollinen henkilö:

— enintään 2 000 000 euroa; tai

▼B

— enintään kaksi kertaa rikkomuksen kautta saatujen voittojen tai vältettyjen tappioiden määrä, silloin kun tämä summa voidaan määrittää,

sen mukaan, kumpi on korkeampi.

Niissä jäsenvaltioissa, joiden virallinen rahayksikkö on muu kuin euro, lasketaan euromääräistä arvoa vastaava summa kansallisena valuuttana käyttämällä virallista vaihtokurssia säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta 22 päivänä lokakuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/50/EU (*) voimaantulopäivänä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä säädetään mahdollisuudesta pidättää osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien käyttö 28 a artiklan b alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten tapauksessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten 24 artiklan mukaisia valtuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Jäsenvaltiot voivat säätää, että äänioikeuksien pidättämistä on sovellettava ainoastaan vakavimpiin rikkomisiin.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää muista kuin tässä direktiivissä säädetyistä seuraamuksista tai toimenpiteistä ja suuremmista kuin tässä direktiivissä säädetyistä hallinnollisista taloudellisista seuraamuksista.

28 c artikla

Seuraamusten määräämistä koskevien valtuuksien käyttö

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyyppiä ja tasoa määrittäessään ottavat huomioon kaikki asiaan vaikuttavat olosuhteet, soveltuvin osin mukaan lukien seuraavat:

a) rikkomuksen vakavuus ja ajallinen kesto;

b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön syyllisyyden aste;

c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat esimerkiksi vastuussa olevan oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai vastuussa olevan luonnollisen henkilön vuosiansiot;

d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden merkitys siinä määrin kuin ne voidaan todeta;

e) kolmansille osapuolille rikkomuksesta aiheutuneet tappiot siinä määrin kuin ne voidaan todeta;

▼B

f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön toimivaltaisen viranomaisen kanssa tekemän yhteistyön määrä;

g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset.

2. Tämän direktiivin mukaisten valvonta- ja tutkintavaltuuksien käyttämisen aikana tai sitä varten kerättyjä henkilötietoja on käsiteltävä tarvittaessa direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

_____

(*) EUVL L 294, 6.11.2013, s. 13.”

22) Lisätään ennen 29 artiklaa otsikko seuraavasti:

”VI B LUKU

PÄÄTÖSTEN JULKISTAMINEN”

23) Korvataan 29 artikla seuraavasti:

”29 artikla

Päätösten julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava viipymättä kaikki tämän direktiivin rikkomisesta määrättyjä seuraamuksia tai toimenpiteitä koskevat päätökset, mukaan lukien vähintään tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä siitä vastuussa olevien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden nimet.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin lykätä päätöksen julkistamista tai julkistaa päätöksen ilman nimeä kansallisen lainsäädännön mukaisella tavalla seuraavissa tapauksissa:

a) jos luonnolliselle henkilölle määrätyn seuraamuksen ollessa kyseessä henkilötietojen julkistaminen todetaan tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakkoarvioinnin perusteella suhteettomaksi;

b) jos julkistaminen vaarantaisi vakavasti rahoitusjärjestelmän vakauden tai käynnissä olevan virallisen tutkinnan;

c) jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta ja vakavaa vahinkoa asianomaisille laitoksille tai henkilöille niiltä osin kuin se voidaan määrittää.

2. Jos 1 kohdan nojalla julkistettuun päätökseen haetaan muutosta, toimivaltaisen viranomaisen on joko sisällytettävä tieto asiasta julkaisuun julkistamishetkellä tai muutettava julkaisua, jos muutosta haetaan alkuperäisen julkistamisen jälkeen.”.

▼B

24) Korvataan 31 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos jäsenvaltiot toteuttavat 3 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan 2 tai 3 kohdan tai 30 artiklan mukaisia toimenpiteitä, niiden on välittömästi ilmoitettava kyseisistä toimenpiteistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.”.

2 artikla

Direktiivin 2003/71/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2003/71/EY seuraavasti:

Korvataan 2 artiklan 1 kohdan m alakohdan iii alakohta seuraavasti:

”iii) niiden arvopapereiden, joita ei ole mainittu ii alakohdassa, liikkeeseenlaskijoiden osalta, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, jäsenvaltiota, jossa arvopapereita on tarkoitus tarjota yleisölle ensimmäistä kertaa säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ja direktiivin 2004/109/EY tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission direktiivin 2007/14/EY muuttamisesta 22 päivänä lokakuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/50/EU (*) voimaantulopäivän jälkeen tai jossa tehdään ensimmäinen säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi ottamista koskeva hakemus, tapauksen mukaan liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista hakevan osapuolen valinnan mukaan, jollei liikkeeseenlaskijoiden, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, myöhemmin tekemästä valinnasta muuta johdu seuraavin edellytyksin:

— tilanteessa, jossa kotijäsenvaltiota ei alun perin ole määritelty näiden liikkeeseenlaskijoiden valinnan mukaan; tai

— säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan i alakohdan iii alakohdan mukaisesti (**).

(*) EUVL L 294, 6.11.2013, s. 13.
(**) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.”

3 artikla

Direktiivin 2007/14/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2007/14/EY seuraavasti:

1) Kumotaan 2 artikla.

2) Kumotaan 11 artiklan 1 ja 2 kohta.

3) Kumotaan 16 artikla.

▼B

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 24 kuukauden kuluessa sen voimaantulopäivästä. Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Uudelleentarkastelu

►C1 Komissio laatii viimeistään 27 päivänä marraskuuta 2018 ◄ Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin toiminnasta ja sen vaikutuksista pieniin ja keskisuuriin liikkeeseenlaskijoihin sekä seuraamusten soveltamisesta ja erityisesti siitä, ovatko ne tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja tarkastelee uudelleen direktiivin 2004/109/EY 13 artiklan 1 a kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineisiin liittyvien äänioikeuksien määrän laskentatavaksi valitun menetelmän toimintaa ja arvioi sen tehokkuutta.

Kertomus annetaan tarvittaessa yhdessä lainsäädäntöehdotuksen kanssa.

6 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

7 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.